

vergadering **C217**
zittingsjaar 2021-2022

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en
Dierenwelzijn

van 23 maart 2022

(Een aantal sprekers namen mogelijk deel via videoconferentie.)

**Vlaams
Parlement**

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Sofie Joosen aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het verbod op chirurgische castratie in de varkenssector – 2106 (2021-2022)	3
VRAAG OM UITLEG van Alessia Claes aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de opvang van huisdieren uit Oekraïne – 2113 (2021-2022)	7
VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over een kader voor tijdelijke noodopvang voor huisdieren – 2115 (2021-2022)	10
VRAAG OM UITLEG van Klaas Sloomans aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de beslissing van de provincie Vlaams-Brabant om het openluchtwembad in Huizingen te sluiten – 2227 (2021-2022)	13

VRAAG OM UITLEG van Sofie Joosen aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het verbod op chirurgische castratie in de varkenssector – 2106 (2021-2022)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Elk jaar worden er in Vlaanderen ongeveer 11 miljoen varkens geslacht, waarvan de helft beren. Uit cijfers die we recent van GAIA ontvingen, blijkt dat momenteel nog steeds 80 procent van deze beren chirurgisch wordt gecastreerd. Vlaanderen heeft altijd een voortrekkersrol opgenomen wat betreft het Europese verbod op chirurgische castratie. Op initiatief van de Vlaamse dienst Dierenwelzijn werd op Europees vlak ook een expertengroep met betrekking tot deze biggencastratie nieuw leven ingeblazen. Het toewerken naar het einde van de onverdoofde chirurgische castratie van biggen is ook opgenomen als operationele doelstelling in de Vlaamse beleidsnota Dierenwelzijn en is ook een Vlaamse ambitie in het regeerakkoord.

Sinds begin dit jaar is Frankrijk voorzitter van de Europese Unie en op de Europese landbouwradaar in januari werden de prioriteiten gepresenteerd die Frankrijk naar voren wil brengen. Er zal onder andere een uitwisseling van ervaringen komen tussen Europese lidstaten wat betreft het welzijn van landbouwdieren. Misschien is het momentum er dan ook om het verbod op de chirurgische biggencastratie opnieuw en uitdrukkelijker op tafel te leggen. Niet alleen wordt zo heel wat dierenleed vermeden, uit recent wetenschappelijk onderzoek van de Zweedse universiteit van landbouwwetenschappen blijkt ook dat intacte beren 10 tot 15 procent minder voedsel nodig hebben om dezelfde hoeveelheid vlees te produceren. Het niet-castreëren impliceert dus voordelen op het vlak van milieu door de verminderde voedselopname, waardoor er dus ook minder mest is.

Een verdere verfijning van het gebruik van Rapid Evaporative Ionisation Mass Spectrometry (REIMS) voor de snelle detectie van berengeur aan de slachtlijn blijft natuurlijk een zeer belangrijke voorwaarde om vooruitgang te boeken in dit dossier. Uit eerdere praktijktesten bleek dat een aantal obstakels, zoals de software en de snelheid van het testen, de toepassing van REIMS vandaag nog steeds in de weg staan.

Ik heb dan ook de volgende vragen voor u, minister.

Blijft Vlaanderen ijveren voor dat verbod op chirurgische castratie van biggen?

Is de vrijwillige Europese expertengroep inzake biggencastratie momenteel nog operationeel? Zijn er nieuwe gesprekken gepland?

Zijn er wat betreft REIMS verdere vorderingen voor de verfijning aan de slachtlijn en het wegwerken van de obstakels? Denemarken zou hier bijvoorbeeld veel onderzoek naar verrichten. Kent u de resultaten van die Deense onderzoeken?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: De chirurgische castratie van biggen is een reëel dierenwelzijnsprobleem en ik blijf er ook van overtuigd dat de enige oplossing een stopzetting van deze praktijk is, met een omschakeling naar het gebruik van intacte beren en/of de praktijk van de immunocastratie. Helaas staat de realiteit van de markt een volledig verbod vooralsnog in de weg, wat ons niet belet om daarvoor te blijven ijveren. Dan kijken we natuurlijk vooral naar het Europese niveau, waarbij we de krachten hebben gebundeld met de Vughtlanden. Met de Vughtgroep hebben we

gezamenlijk een voorstel overgemaakt aan de Europese Commissie, een ruimer voorstel rond de Animal Welfare Law. Daarin zit ook daaromtrent een voorstel ver- vat en vragen we om de wetgeving rond de castratie van varkens te herbekijken en verder te werken aan een einde van die praktijk. Eventueel kan de verdoofde castratie daarmee gepaard gaan, bij wijze van overgangsmaatregel. Die verdoofde castratie is natuurlijk geen duurzame oplossing.

Het is overigens ook zo dat er met ingang van 1 januari van dit jaar een nieuw Europees rechtskader is, inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten. Naar aanleiding van de implementatie van die Europese regelgeving in de Vlaamse regelgeving heb ik vorig jaar ook aan mijn collega van Landbouw, minister Crevits, gevraagd om te laten onderzoeken hoe immunogecastreerde varkens ook in aanmerking kunnen komen voor een biolabel. Na contact met de Europese commissaris voor landbouw, stelde deze dat immunogecastreerde varkens niet in aanmerking komen voor een biolabel. Dat is dus eigenlijk een bijkomend obstakel, wat dat spoor betreft.

De vrijwillige Europese expertengroep rond de castratie van biggen, die werkt onder de koepel van het Europese Animal Welfare Platform, is nog steeds operationeel, maar is door de coronaomstandigheden niet meer samengekomen sinds eind 2019. Hopelijk wordt die snel heropgestart. De afgelopen twee jaren is wel een kleinere werkgroep van die expertengroep, die zich over het deelaspect van de verdoving bij castratie heeft gebogen, blijvend operationeel gebleven, maar dan in digitale vorm. De conclusie daarvan was dat er nog steeds geen eenduidig verdovingsprotocol kan worden aangediend dat tegelijkertijd effectief, veilig en praktisch ook gemakkelijk toepasbaar is. Iedere bestaande methode heeft ook nadelen. Bovendien blijft hier hoe dan ook het toezicht op het effectieve gebruik van de verdoving een moeilijke tot vrijwel onmogelijke opdracht.

Detectie van berengeur aan de slachtlijn is ook een manier om vlees met een dergelijke geur uit het circuit te houden. De REIMS-techniek klonk inderdaad beloftevol. Ik heb ook resoluut geïnvesteerd in de verdere concrete ontwikkeling, maar eenmaal toegepast in de praktijk, zijn er wel wat obstakels, namelijk de snelheid en het grote aantal stalen dat moet kunnen worden verwerkt. Het onderzoek in Vlaanderen, dat in mijn opdracht is verlopen, is ondertussen afgelopen. Het is waar dat er in Denemarken ook onderzoek uitgevoerd wordt naar het detecteren van berengeur aan de slachtlijn, maar daar gaat het wel om een heel andere techniek. Die techniek heet Laser Diode Thermal Desorption - Tandem Mass Spectroscopy. Dat is een methode waardoor androstenon en scatol, de twee belangrijkste componenten van berengeur, rechtstreeks, snel en accuraat kunnen worden gemeten. Ook in dezen zijn het veelbelovende resultaten, maar in laboratoriumomstandigheden. Dus ook daar zal de toets met de realiteit nog moeten plaatsvinden. Er is nog geen echte toepassing uitgerold in een concreet slachthuis. We volgen dat uiteraard van nabij op. We zijn daarvoor ook in contact. En we blijven sowieso uitkijken naar opportuniteiten om het aandeel immunogecastreerde en intacte beren te verhogen in Vlaanderen en in Europa.

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Dank u wel, minister. Ik vind het uiteraard fijn om te vernemen dat we in Vlaanderen nog steeds zeer ambitieus willen blijven op dit vlak. De Europese expertengroep is natuurlijk opgericht op basis van vrijwilligheid. Zij hopen via hun overleg een breed gedragen consensus te bereiken op Europees niveau. Ik denk dat dat wel belangrijk is, want hier spelen natuurlijk handelsbelangen, hoe we het ook draaien of keren. Als er een aantal landen overgaan tot zo'n castratiestop, is de kans natuurlijk groot dat andere landen die markt zullen overnemen. En op het einde van de rit worden er dan evenveel biggen onverdoofd gecastreerd als vandaag. Dat is natuurlijk niet de weg die we wensen op te gaan.

Als we dat verbod willen bereiken, zullen we natuurlijk ook met goede argumenten voor de dag moeten komen. Ik begrijp dat uit onderzoeken voor de toepassing van de REIMS-techniek dat ook na Vlaams onderzoek blijkt dat het toch niet evident is om die om te zetten in de praktijk, wat natuurlijk een spijtige conclusie is.

Ik was wel verheugd over de Zweedse studie, omdat die een aantal voordelen aanhaalde op het vlak van dierenwelzijn, maar ook op het vlak van milieu en van verminderde voederkosten voor de landbouwers. Dan lijkt mij daar toch een win-winsituatie op te duiken, die misschien wel resultaat kan opleveren. In het kader van het stikstofdossier staan wij voor heel wat uitdagingen. Onze landbouwers staan ook voor heel wat uitdagingen wat betreft de stijgende voederprijzen. Dat lijkt me dus een aspect om ook mee te nemen in het verhaal.

Ik begrijp dat u in overleg bent met minister Crevits. Het biolabel was een goed idee maar spijtig genoeg is dat niets geworden. Ik concludeer daaruit wel dat de minister van Landbouw mee wil nadenken over welke weg dit moet opgaan. Dan lijkt het Zweeds onderzoek toch ook wel belangrijk om onder haar aandacht te brengen. Ik herhaal het, omdat dat toch een win-winsituatie zou kunnen zijn, zowel voor dierenwelzijn als voor de sector.

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

Bart Dochy (CD&V): Dank voor de vraag, collega Joosen, maar het is evident dat de afzet van de varkens in deze ook wel een aspect is dat meegenomen dient te worden. Ook in het regeerakkoord werd gewezen op de economische evenwichten die daarin meegenomen moeten worden. Er is momenteel een zeer fragiele markt. Collega Joosen is al verschillende keren tussengekomen om ervoor te pleiten dat die markttoegang ook in het buitenland door het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) extra moet ondersteund worden, dat we moeten zorgen dat de prijs van het verkochte product voor de landbouwer een correcte prijs is. We moeten natuurlijk ook opletten dat we hier niet warm en koud blazen. Iedereen is natuurlijk bekommerd omtrent dierenwelzijn. Niemand voert de castraties graag uit. Mocht het kunnen zonder, dan was dat al lang gebeurd. Maar vandaag zijn we aan het zoeken naar een goede oplossing. Die immunocastratie wordt als waardevol beschouwd maar het probleem is de toegang tot de buitenlandse markt. We zijn blijkbaar een van de enige lidstaten die geloven in de veiligheid van immunocastratie. Dat wekt nogal wat onzekerheid op, vooral ook op de Duitse markt die daar absoluut niet voor open staat. Het zou godgeklaagd zijn moesten wij onze landbouwers in die richting proberen te duwen, terwijl er een afzetprobleem is.

Een ander aspect, minister, en misschien is dat ook mijn vraag, gaat over het eventueel toepassen van verdoving. In de voorafgaandelijke verdoving bij het eventueel uitvoeren van een castratie zijn er op Europees vlak nogal wat verschillen. In bepaalde landen zweert men bij het toepassen door een dierenarts, in andere landen heeft men de mogelijkheid om verdoving eventueel toe te passen onder toezicht, al dan niet van een dierenarts. Daar kan een landbouwer zelf eventueel de verdoving uitvoeren. Is daar een overzicht van? Ik neem aan dat u dat nu niet kunt geven, dat is ook niet nodig. Ik vraag toch wel om even te bekijken in welke mate gelijkstemming op Europees niveau aan de orde is.

De intacte beren is een zeer interessant verhaal, maar een aspect dat niet aan bod komt, is het dierenwelzijn in de stal. De agressiviteit van bepaalde rassen van intacte beren is van een andere orde dan die van gecastreerde dieren waardoor misschien een voordeel van voederkosten zou worden opgeheven door hogere sterftepercentages. Ook het dierenwelzijn wordt toch niet zo positief beïnvloed wanneer de dieren agressiviteit ten aanzien van elkaar ontwikkelen.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Collega Joosen heeft, denk ik, Deens en Zweeds een beetje verward. Het is dat Deens onderzoek dat we nauwgezet blijven opvolgen. Nu, voor alle duidelijkheid, inzake de binnenlandse markt is er geen probleem. Ik denk dat het gros van de retailers zich bedienen van vlees van immunogecastreerde varkens. Maar je ziet dat op de buitenlandse markten, zelfs aangaande het biolabel, zich een probleem stelt waarbij er een grote aversie is. Dat is een beetje de weerslag, denk ik, van hormonencrisissen. Er is dermate een aversie dat zelfs het biolabel niet kan worden toegekend ingeval van immunocastratie. De slinger is daar echt wel nogal doorgeslagen. Dat geldt ook ten aanzien van verre buitenlandse markten.

Ook in de kwestie van verdoving is er een moeilijkheid. Dat is een diergeneeskundige behandeling die door een dierenarts dient te worden uitgevoerd. Ook daar heb ik proberen pistes te verkennen om naar een vereenvoudiging te gaan, maar dat is niet simpel omdat je opnieuw – dit is België – dan met een federale regelgeving zit. De wetgeving van diergeneeskundige behandelingen kunnen wij niet zomaar aanpassen. Ook dat is een obstakel dat dan wel heel specifiek Belgisch van aard is.

Nog een piste waar we ook op blijven doorgaan en die ik nog niet vermeld heb, is die van de voeding. Daarbij zijn we zelfs in overleg met BioForum om ter zake pistes te kunnen verkennen. Ook daar was eerder wel wat een hoeraberichtgeving, een al te groot optimisme. Er is niets fout met optimisme, maar dat was iets te triomfalistisch waarbij men bepaalde verwachtingen niet heeft kunnen realiseren op korte termijn. We blijven die verschillende sporen dus absoluut volgen. Ik hoop dat we met die Scandinavische, met die Deense piste iets te pakken hebben. Vooral nog is dat hoopgevend, maar dan enkel in labo-omstandigheden. Het is afwachten om te zien of we dat ook naar slachthuisomstandigheden kunnen toepassen. Desgevallend zijn wij wel bereid om ook op Vlaams niveau die techniek te kunnen uitrollen.

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Voor de duidelijkheid: we hebben het Deens onderzoek. Dat gaat over de REIMS-technieken, de berengneur aan de slachtlijn. Daar gaan we in Vlaanderen inderdaad op verder. Ik verwees ook naar een Zweeds onderzoek. Dat onderzoek is afgerond, dat is ook iets ouder. Dat is gedaan door de Zweedse universiteit voor landbouwwetenschappen. Dat is meer gericht op de milieuwinsten die het verbod zou kunnen opleveren, omdat intacte beren 10 tot 15 procent minder voedsel nodig zouden hebben. Het zijn twee aparte aspecten die in de onderzoeken onderzocht worden. Het Zweeds onderzoek interesseerde me in het bijzonder omdat ik daar natuurlijk een mogelijke win zag. Met de stijgende voederprijzen voor onze landbouwsector zou dat een interessante piste kunnen zijn als er inderdaad 10 tot 15 procent minder voeder nodig zou zijn voor intacte beren. Daarom haalde ik het Zweeds onderzoek even aan. Ik breng dat ook nog onder de aandacht van de minister van Landbouw, minister Crevits, want we moeten dat toch eens bekijken. Dat is een aspect dat in de meeste andere onderzoeken niet voorkomt.

Verder moet er een breedgedragen oplossing komen. Die oplossing dient voornamelijk op Europees niveau gevonden te worden. Het is belangrijk dat dat inderdaad een gelijk speelveld op Europees niveau oplevert. Ik wil de collega's hier in de vergadering oproepen om de Europese parlementsleden wakker te houden wat betreft dit thema en dit thema onder de aandacht te blijven houden, ook in het Europees Parlement.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Alessia Claes aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de opvang van huisdieren uit Oekraïne
– 2113 (2021-2022)**

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Alessia Claes (N-VA): De Russische inval in Oekraïne heeft een enorme impact op de wereld, dat voelen we hier in Vlaanderen. Toen ik twee weken geleden deze vraag indiende, waren er al meer dan 2 miljoen Oekraïners gevlucht uit hun land. Een week later waren er 3 miljoen vluchtelingen. Vandaag staat de teller al op 3,5 miljoen. Ze vertrokken met hun hebben en houden en ze weten niet of en wanneer ze zullen terugkeren naar hun thuis. Vaak en niet onbegrijpelijk, namen zij ook huisdieren mee.

We weten dat de huisdieren uit Oekraïne niet altijd de nodige vaccinaties hebben en dat hondsdoelheid of rabiës nog voorkomt. Hondsdolheid kan dus via deze huisdieren ook tot hier in Vlaanderen komen. Nederland heeft ook die vrees dat hondsdoelheid opnieuw zou opduiken. Daar wordt er een gratis prik voorzien om dit te voorkomen. Omdat Oekraïne geen EU-lidstaat is zouden er normaal strengere inreisregels gelden voor dieren. Zo zou het dier al gechipt moeten zijn en onderzocht moeten zijn op hondsdoelheid. Uiteraard is het in zulke situaties, als men in nood vertrekt, niet altijd mogelijk om hieraan te voldoen. Op het Europese niveau is ondertussen beslist dat er flexibel wordt omgegaan met mensen die met hun huisdier uit Oekraïne zijn gevlucht.

Minister, ik ben me er ook bewust van, ik heb dat ook meegegeven in mijn vraag, dat dierengezondheid op het federale niveau ligt. Ook de maatregelen wat betreft hondsdoelheid zijn geen Vlaamse bevoegdheden, maar als Vlaanderen kunnen we niet aan de kant blijven staan.

Minister, welke initiatieven zult u nemen om deze huisdieren uit Oekraïne goed op te vangen volgens de geldende regelgeving? Ik denk bijvoorbeeld aan het aanmelden van honden en katten en de quarantaineregels, enzovoort. Wat is het plan van aanpak?

Zult u in overleg gaan met het Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen (FAVV) omtrent het mogelijke risico op hondsdoelheid voor onze Vlaamse huisdieren?

Zult u ook andere initiatieven ondernemen in het kader van deze Oekraïense huisdieren?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik wil nog eens duidelijk en scherp stellen dat de invoer van honden, katten en fretten en de regels met betrekking tot rabiës een federale materie is die wordt ingevuld door het FAVV.

U weet dat ik in het verleden soms in conflict ben moeten gaan met het FAVV. Maar in dezen zou ik hen echt willen feliciteren met de initiatieven dat zij hebben genomen voor de dieren die uit Oekraïne komen. Er is een soepele interpretatie gegeven voor de gezelschapsdieren die hun baasjes vergezellen bij de vlucht vanuit hun thuisland. Die versoepeling is des te opmerkelijk omdat er toch nog altijd hondsdoelheid wordt signaleerd in Oekraïne. De details van die versoepelingen kunt u lezen op de website van het FAVV. Men heeft de dierenartsen uitgebreid geïnformeerd.

Het is van belang dat personen die met hun huisdier gevlucht zijn uit Oekraïne onmiddellijk langsgaan bij een dierenarts zodra ze aankomen in ons land. Daar kan het dier worden gechipt en een vaccinatie krijgen tegen rabiës.

Het FAVV raadt de gastgezinnen in België aan hun eigen honden, katten en fretten die in contact zouden komen met de huisdieren van Oekraïense vluchtelingen te vaccineren of opnieuw te vaccineren tegen hondsdolheid, indien de huisdieren afkomstig uit Oekraïne bij aankomst niet in orde waren met de vaccinatie. Die versoepelingen gelden evenwel niet voor wat betreft de Oekraïense zwervedieren. Honden en katten in Oekraïense asielen en zwervedieren vormen volgens het FAVV een al te groot risico inzake rabiës, zowel voor de personen die voor hen zorgen als voor andere dieren waarmee zij in contact kunnen komen. De Europese Commissie raadt de invoer daarvan expliciet af. Er waren daaromtrent wel een aantal initiatieven van vrijwilligers genomen in Vlaanderen. Maar het FAVV heeft dat spoor uitdrukkelijk afgewezen. Het FAVV staat niet toe dat ze in België worden binnengebracht. De beste manier om deze dieren te helpen, is door materiële of financiële hulp te verlenen aan plaatselijke asielen en beschermingsverenigingen.

Ook aan Vlaamse kant hebben wij geoordeeld dat we enige soepelheid aan de dag moeten leggen bij de verplichtingen die er nu gelden inzake sterilisatie van katten en inzake registratie van honden en katten in onze databanken. We hebben DogID en CatID. Ik heb de inspecteurs gevraagd om tolerant te zijn bij hun controles waar het de huisdieren van Oekraïense vluchtelingen betreft. Diezelfde boodschap is via mijn diensten ook onder de aandacht van de praktijkdierenartsen gebracht.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Allessia Claes (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Toen ik de vraag had ingediend, was er nog niet heel veel communicatie en waren er nog heel wat vragen rond de opvang van de vluchtelingen en hun huisdieren. Ik dank u om alvast te verduidelijken wat nu de stand van zaken is wat betreft de communicatie van het FAVV.

Ik heb het persbericht van het FAVV ook zien verschijnen waarin ze hun ondersteuning aan de bevolking uiten en de oproep lanceren voor een snelle en vlotte regularisatie van deze huisdieren.

Minister, er is een eerste puntje dat ik daarin wil aankaarten. Het spreekt voor zich dat deze mensen heel wat zaken aan hun hoofd hebben wanneer zij in Vlaanderen toekomen. Ik volg u erin dat we zo snel mogelijk de zaken in orde moeten brengen wat betreft de huisdieren en dat ze moeten langsgaan bij de dierenarts om bepaalde zaken in orde te brengen, zoals het chippen, de nodige vaccinaties en eventueel de sterilisatie. Het is belangrijk om hier snel op in te spelen, snel te handelen en te zorgen voor duidelijke communicatie, zowel voor de collectieve opvang als voor de individuele opvanginitiatieven bij de gastgezinnen.

Ik heb de indruk dat er wat betreft de communicatie toch nog een tandje kan worden bij gestoken. Het is nog altijd niet heel duidelijk wat de verwachtingen zijn en wat er wordt aangeboden. Daarom roep ik op om nog eens extra communicatie te lanceren via de verschillende kanalen van de Dienst Dierenwelzijn op Vlaams niveau.

U zei ook dat het FAVV communiceert dat de regels worden versoepeld voor wat betreft de Oekraïners die eigenaars zijn van huisdieren. U had het specifiek over de particulieren, maar niet over de zwerv- en asiieldieren. Wat met de dierenasielen in Oekraïne? We weten dat het dierenopvanginitiatief in Kiev wordt gebombardeerd. We lezen dat de vrijwilligers niet willen vluchten, dat ze daar blijven om de dieren te verzorgen. Het is ook duidelijk dat de dieren in de asielen zijn gevaccineerd tegen hondsdolheid. Wat houdt ons tegen om die dieren op te vangen? Er zijn ook Vlaamse dierenasielen die deze dieren willen opvangen en die willen helpen. Kan dit worden

herbekeken en aangekaart bij het FAVV, om toch eventueel die mogelijkheid te voorzien? Er zijn ook heel veel dieren van bepaalde eigenaars achtergelaten in Oekraïne. De papieren van die dieren zijn in orde.

Minister, kunt u wat meer toelichting geven bij de omzetting van de regels en de standpunten van de Europese Commissie? Het is misschien interessant om die communicatie in de commissie te ontvangen. Wat betekent dat concreet voor Vlaanderen en voor ons dierenwelzijnsbeleid? Kan Vlaanderen eventueel nog afwijken van deze regelgeving?

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Ik heb nog enkele bedenkingen, niet expliciet over de vaccinatie. Dat is voldoende toegelicht. Hoeveel huisdieren zijn er al, samen met de vluchtelingen, in Vlaanderen terechtgekomen? Heeft men daar zicht op? Wat als het niet klikt in de opvangsystemen waarin ze terechtkomen? Is er opvang voorzien voor die dieren? Kunnen zij worden opgevangen in asielen, waar de eigenaars dan nog een bezoekje kunnen brengen? Kunnen ze dan, wanneer ze terugkeren naar Oekraïne of als ze een betere opvangplaats hebben gevonden in Vlaanderen, hun huisdier terug bij zich nemen en dan eventueel terug naar Oekraïne nemen? Er zijn heel veel mensen met goede intenties, maar er zijn ook veel organisaties die daar nu profijt proberen uit te slaan. Ze rijden zelf naar Oekraïne en nemen puppy's mee naar hier om ze hier te verkopen. Ik heb daarover op Facebook al enkele berichten zien passeren. Hoe zullen we dat hier in Vlaanderen aanpakken?

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

Bart Dochy (CD&V): Collega's, omdat mensen belangrijk zijn heb ik wel begrip voor de emotionele band tussen vluchtelingen en hun huisdieren, maar we moeten toch de grootste voorzichtigheid aan de dag leggen en de risico's tot een absoluut minimum beperken. Stelt u zich voor dat we hierdoor rabiës, hondsdoelheid, opnieuw in onze contreien binnenbrengen. Minister, ik pleit ervoor dat u vanuit uw bevoegdheid Dierenwelzijn erop aandringt dat er zeer goed en duidelijk wordt gecommuniceerd naar mensen die huisdieren naar hier meebrengen, dat zij de regels moeten volgen. Zij moeten een bezoek brengen aan de dierenarts, de nodige vaccinaties moeten gebeuren, en ook de quarantaineregels moeten worden gerespecteerd. Dat moet zeker op plaatsen, bijvoorbeeld een opvanggezin, waar eigen huisdieren aanwezig zijn. De risico's moeten tot het absolute minimum worden beperkt. We hebben dat hier niet nodig. Dat dient de vluchtelingen niet en dat dient ook onze maatschappij niet.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Wij hebben al op 4 maart vanuit de Dienst Dierenwelzijn een nieuwsbrief verspreid. Deze nieuwsbrief valt ook te consulteren op de website. Het FAVV heeft nu de intentie om ook in het Oekraïens te communiceren.

Ze hebben laten weten dat ze gaan zorgen voor een eenvoudig document in het Oekraïens met uitleg over de te volgen regularisatieprocedure en een herinnering aan het risico inzake rabiës. Het is vooral van belang dat ook Fedasil die communicatie onmiddellijk geeft. Zij kunnen vaststellen of er dieren worden meegebracht. Het is belangrijk dat men van bij de aankomst hier onmiddellijk de juiste informatie kan krijgen.

Als het gaat over zwerfdieren of import, trekt het FAVV natuurlijk een duidelijke lijn. Het moet ook gezegd dat de Europese Commissie die lijn aanhoudt. Men zorgt daar conform de Europese regelgeving dat alles wordt geharmoniseerd. De Europese Commissie staat geen versoepeling toe inzake rabiës voor zwerfdieren. In andere Europese landen zijn er momenteel ook wel wat zwerfdieren in nood. Daar

voeren we heel de discussie wat betreft de bevoegdheid om vanuit het buitenland in hoofde van onze asielen te kunnen importeren. Dat is nog een debat apart.

We hebben momenteel geen cijfers over hoeveel Oekraïense gezinnen momenteel de grens met Vlaanderen hebben overgestoken, laat staan hoeveel zwerfdieren. Dat kan enkel worden geregistreerd bij Fedasil. Ik moet vaststellen dat men daar zelfs geen gezondheidsscreening doet bij de mensen, laat staan dat men zich zou bezighouden met het registreren van dieren die meekomen met vluchtelingen. Dat is vooralsnog illusoir. Ik kan dat wel vragen maar ik denk niet dat daar in de praktijk veel mee zal gebeuren.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Allessia Claes (N-VA): Huisdieren zijn niet het eerste slachtoffer dat ter sprake komt bij een oorlog. Ik denk dat we de impact vooral niet mogen onderschatten, zowel in Vlaanderen als in Oekraïne. We zien tal van initiatieven om dingen te organiseren, ook voor lokale projecten in Oekraïne. Ook hier wordt er gratis verzorging aangeboden, alsook gratis testen op hondsdelheid enzovoort. Het is belangrijk dat we vooral moeten blijven communiceren. Ik ben ook blij dat het FAVV dat zal blijven doen, ook via de dienst Dierenwelzijn Vlaanderen. Ik ben ook blij dat de vertaling naar het Oekraïens vlot wordt meegegeven.

We moeten vooral kijken wat we in Vlaanderen kunnen doen en wat we vanuit Vlaanderen voor de dieren in Oekraïne kunnen doen. Dank u wel voor de antwoorden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over een kader voor tijdelijke noodopvang voor huisdieren – 2115 (2021-2022)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Voorzitter, minister, collega's, ik wil beginnen met iets positiefs. Het is positief dat sinds twee jaar dierenasielen gesubsidieerd worden. Maar er is een sector die er nog een beetje tussenuit valt en dat is de tijdelijke noodopvang voor huisdieren omdat dierenasielen dat meestal niet doen. Het gaat over vrijwilligers. Dierenasielen hebben al moeite genoeg om voldoende vrijwilligers te vinden. Er is dus nog een bepaalde sector die zich vooral inzet voor de noodopvang van dieren, wanneer mensen in financiële problemen komen zodat ze niet meer kunnen zorgen voor hun huisdieren zoals het moet.

In deze tijden met stijgende inflatie in het algemeen en met hoge benzine- en dieselprijzen in het bijzonder, komen steeds meer mensen met huisdieren in de problemen om deze goed te verzorgen. Het gaat dan niet alleen over eten maar ook over verzorging. Daarom wil ik nog eens aandringen op mijn vraag in welke mate eventueel vanuit Vlaanderen ook daar de nodige aandacht voor zou kunnen zijn. Het gaat meestal over mensen die tijdelijk in de problemen zitten, bijvoorbeeld als gevolg van armoede, plotse opname door ziekte of uithuiszettingen.

De organisaties waarover het gaat, zorgen voor noodzorg wanneer mensen tijdelijk zelf niet meer voor hun dieren kunnen zorgen. Daardoor kan voorkomen worden dat dieren naar het asiel gebracht moeten worden en kunnen mensen, zodra ze uit die situatie raken, hun dieren terugkrijgen. Dat is heel belangrijk, want mensen

met miserie trekken zich vaak op aan hun huisdieren en dan is het des te erger als ze die huisdieren moeten afgeven.

Ik heb een noodkreet ontvangen van een tweetal organisaties die zich bezighouden met noodopvang. In Vlaanderen is daarvoor op dit ogenblik nog geen wettelijk kader. Er is wel een regelgeving voor dierenpensions en, zoals ik al zei, sinds enkele jaren ook voor asielen. Dat maakt dat de organisaties die hier rond een aanbod uitwerken in een wettelijk vacuüm werken, niet alleen wat het financiële betreft. Het lijkt ons dan ook een goed idee om te bekijken hoe deze activiteiten gereguleerd kunnen worden om hier meer duidelijkheid in te scheppen. U zou natuurlijk ook kunnen verwijzen – ik denk dat u dat gedaan hebt in het antwoord op een vraag die ik twee jaar geleden stelde – naar het gegeven dat dit geen specifiek probleem van dierenwelzijn is maar ook een probleem van armoede, waarvoor minister Wouter Beke bevoegd is. Dat is natuurlijk zo, maar ik denk dat we hier toch met relatief weinig inspanningen veel nood kunnen lenigen, zowel voor de betrokken mensen als voor de betrokken dieren.

Daarom heb ik de volgende vragen, minister.

Ik neem aan dat u op de hoogte bent van de problemen. Hebt u gestructureerd contact met organisaties die noodzorg voor huisdieren organiseren in Vlaanderen? Bestaat daarvan een goede inventaris?

Erkent u de meerwaarde van initiatieven die noodopvang voorzien?

Hebt u plannen om voor die organisaties een regelgevend kader uit te werken voor de noodopvang van huisdieren? De betrokken gezinnen staan hun huisdieren af aan die organisaties maar hebben daarna geen enkele garantie. Bent u van plan om een regelgevend kader uit te werken, vergelijkbaar met dat voor de dierenasielen?

Bent u eventueel bereid om, op korte en/of lange termijn, deze specifieke vorm van opvang structureel te subsidiëren?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: De problematiek van noodopvang voor huisdieren waarvoor het baasje om de een of andere reden tijdelijk niet kan zorgen is ons natuurlijk bekend. Dat kan zijn wegens ziekte of hospitalisatie van het baasje maar evengoed wegens de inhechtenisneming van de verantwoordelijke. Het probleem is in die gevallen natuurlijk acuut wanneer de eigenaar alleenstaand is en er niemand achterblijft om voor het dier of de dieren te zorgen. Ik heb dit punt ook geagendeerd op het overleg tussen Dierenwelzijn Vlaanderen en de Vlaamse parketten om te zorgen voor eenduidige instructies aan de politiediensten, want zij zijn quasi per definitie als eerste geïnformeerd over een arrestatie of inhechtenisneming. Hier zou één Vlaamse aanpak moeten gelden waarbij eerst gevraagd wordt aan de eigenaar of hij/zij een opvang kan aanduiden. Als dat niet gebeurt, moet het dier alsnog als achtergelaten beschouwd worden en in een asiel ondergebracht worden voor verzorging en adoptie. Ook in geval van ziekte of hospitalisatie moet, denk ik, in eerste instantie gekeken worden naar opvang in de familiekring. In de meeste gevallen gebeurt dat ook, natuurlijk.

Baasjes die om financiële redenen niet langer voor hun dieren kunnen zorgen hebben zelf nog de mogelijkheid om daarvoor schikkingen te vinden die het welzijn van hun huisdier vrijwaren. Dat kan ook gebeuren door een beroep te doen op familie of vrienden, al dan niet tijdelijk, of door het dier af te staan aan een dierenasiel.

Er is wel degelijk een regelgevend kader voor inrichtingen die tijdelijk onderdak bieden aan honden en katten; dat zijn namelijk de dierenpensions. Dus ook die organisaties die noodopvang aanbieden vallen onder deze geregelde activiteit. Een

dierenpension is een economische activiteit die het – dat zal u niet verbazen – de afgelopen jaren moeilijk heeft gehad en verliezen heeft moeten incasseren.

Mensen gingen immers niet meer met vakantie, om dan nog te zwijgen over de problematiek van de verplichte sluiting. Maar nu het gewone leven zich hervat, hopen deze pensions natuurlijk ook uit het dal te kunnen kruipen. Dan zou het nogal oneerlijk zijn om bepaalde organisaties die eigenlijk hetzelfde aanbod doen te subsidiëren. Dat zou oneerlijke concurrentie zijn met overheidsgeld.

Ik wil ten andere niet verhullen dat vele van de gevallen waarbij Dierenwelzijn Vlaanderen genooddaakt is om dieren in beslag te nemen het gevolg zijn van verwaarlozing door een gebrek aan middelen. De inbeslagname biedt niet alleen een oplossing voor de dieren in kwestie, maar geeft dikwijls ook wat financiële ademruimte aan de verantwoordelijken, die inderdaad dikwijls niet over de nodige middelen beschikken om goed voor zichzelf en hun gezin te zorgen.

Ik kan niet genoeg herhalen dat er verschillende verantwoordelijkheden gepaard gaan met het in huis halen van een dier. Dat is onze kernboodschap. Dat wordt uitvoerig geïllustreerd op de website <https://huisdiereninformatie.be/> waarbij we voor elke diersoort uitdrukkelijk formuleren welke verantwoordelijkheden daarmee gepaard gaan, niet alleen met de aankoop maar ook met het verdere leven van het betrokken dier. Bij het houden van een dier moet niet alleen naar de vervulling van de eigen verwachtingen en voldoening worden gestreefd maar moet ook worden gekeken naar wat er voor het dier zelf inziet aan ruimte, aandacht en zekerheid over de invulling van de basisbehoeften en de kosten die daarmee gepaard gaan.

In die zin kijken de meeste dierenasielen, voor ze een adoptie toestaan, goed na of het kandidaat-baasje deze voorwaarden kan vervullen. Om die reden leid ik mensen die de aanschaf van een huisdier overwegen graag naar de dierenasielen. Ik voer daarover een campagne in de sociale media en ik ga ook verder met allereerste sensibiliseringscampagnes. Maar dat is natuurlijk de kernboodschap. Wanneer wij mensen aanmoedigen om die dieren in huis te halen en hen garanderen dat, wanneer zij niet meer kunnen beantwoorden aan hun financiële verplichtingen, wij daar wel voor zullen zorgen, dan ontslaan wij hen van die verantwoordelijkheid. Zij moeten goed beseffen dat het in huis halen van een dier gepaard gaat met verantwoordelijkheden, inclusief financiële verantwoordelijkheden. Het bezit van een dier is een gunst, geen recht. Dierenwelzijn is daar altijd van tel. Ik vind dan ook dat het geen goed idee is dat de Vlaamse overheid dit op de een of andere manier moet ondersteunen.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben het met veel van wat u hebt gezegd eens maar het probleem dat ik hier schets, wordt voor een stuk onder de mat geveegd. De economische sector van de dierenpensions is een heel ander gegeven. U kent de sector even goed of zelfs beter dan ikzelf. Het zijn meestal vrijwilligers die via een vzw proberen om dat soort mensen te helpen en ik ben het volledig met u eens dat eigenaars van dieren zelf moeten beseffen dat ze moeten zorgen voor het welzijn van hun dieren. Maar mensen kunnen door financiële situaties in de problemen komen waardoor ze effectief keuzes moeten maken over wat wel en niet betaald wordt, waar ze voor zorgen en waar ze niet voor zorgen. En ik stel dus inderdaad vast dat een aantal van die vzw's die zich in de loop van de jaren precies op die markt hebben gegooid van mensen die het moeilijk hebben, daaraan tegemoetkomen. Ik denk niet dat de dierenpensions daar een oplossing zijn.

U hebt eigenlijk een heel mooie ketting gemaakt in Vlaanderen om dieren op te vangen maar daar ontbreken nog een aantal schakels in. Zou het bijvoorbeeld niet mogelijk zijn om aan de dierenasielen een stuk verantwoordelijkheid te geven om

na te gaan wie in hun omgeving bijvoorbeeld met vrijwilligerswerk bezig is en dan afhankelijk van het aantal structuren of organisaties dat actief is in zo'n zone, bijkomende subsidies te geven?

Het is een heel concreet voorstel. Het is ook – ik herhaal het – iets waar we met relatief weinig middelen enkele precaire sociale situaties zouden kunnen verhelpen. Ik stel vast, u hebt dat al geantwoord op andere vragen van mij, dat u bij uw standpunt blijft en zegt dat het kader dat wordt aangeboden om dieren op te vangen van burgers die om de een of andere reden in de problemen komen, ook financieel, bestaat. Volgens mij ontbreekt daar ergens een schakel. Dat is ook de schakel waar wij om vragen en willen op wijzen.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Collega Vandenhove, ik denk dat u ons meningsverschil een beetje schetst. We zijn het eens over de problematiek, maar ik vrees dat de oplossing die u voorstelt, ertoe zal leiden dat men nog meer ondoordacht dieren in huis gaat halen, want uiteindelijk is er toch altijd dat vangnet en het is toch de samenleving die de verantwoordelijkheid maar moet nemen en niet de individuele eigenaar. Als we het perspectief scheppen: kijk, als u niet meer kunt voldoen aan uw financiële verplichtingen, geen nood, de rest van de samenleving zal zich wel solidair tonen en in uw plaats treden. Dat vind ik een foute boodschap. Het gaat vooral over responsabilisering. Op die notie zijn heel ons initiatief huisdier.be en onze campagnes gebaseerd: het bezitten van een dier is geen recht, het is een gunst. Dat moet men altijd blijven beseffen.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Men moet van mening kunnen verschillen, toch?

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Klaas Slootmans aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de beslissing van de provincie Vlaams-Brabant om het openluchtwembad in Huizingen te sluiten – 2227 (2021-2022)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Slootmans heeft het woord.

Klaas Slootmans (Vlaams Belang): Voorzitter, minister, het is met enige droefheid, kwaadheid en verontwaardiging dat ik deze vraag stel. Wat gisteren gebeurde in de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant raakt me echt in het hart. Ik hoop eigenlijk ook in dat van u, want zoals u weet, stemde de meerderheid van de N-VA, Open Vld en CD&V voor de onmiddellijke sluiting van het openluchtwembad van het provinciaal domein in Huizingen, zonder eerst in een waardig alternatief te voorzien.

Wie niet uit de regio komt, vraagt zich misschien af of zo'n zwembaddossier het waard is om in het Vlaams Parlement te bespreken. Wel ja, dat is het zeker, want het openluchtwembad van Huizingen, gelegen aan de rand van de Vlaamse Rand, we zitten hier dus in de juiste commissie, is natuurlijk veel meer dan een ordinair betonnen stuk zweminfrastructuur. Het heeft een geschiedenis van meer dan zeventig jaar en bezorgde honderdduizenden inwoners van de Vlaamse Rand en vooral van de zuidrand de afgelopen decennia verkoeling tijdens de hete zomerdagen. Voor onze gezinnen, kinderen en ook jongeren betekende het een schitterende en vooral betaalbare uitvalsbasis waar zij zich echt voluit konden amuseren, ver weg van hun gsm en tablet. Wat dat betreft, is het onbegrijpelijk dat, op het

moment dat er zo'n nood is aan gezonde buitenactiviteiten voor kinderen, men een beslissing neemt die daar diametraal mee botst.

Ik heb de bestuursdocumenten van de provincie intussen grondig bestudeerd en het valt op hoezeer die zijn opgesteld in functie van een sluiting. Neen, er twijfelt niemand aan, het zwembad is toe aan een herstel, ja de technische installatie is verouderd, ja de uitbatingskosten liggen hoger dan de inkomsten. Dat weten we al jaren, daar kan men elke deur mee dichtsmijten, maar om daarom dan de blok erop te gooien, dat gaat mijn verstand te boven. Als we elke publieke functie gaan bekijken vanuit rendabiliteit, dan kunnen we morgen het openbaar vervoer, de sociale zekerheid en het onderwijs dat toch ook niet bepaald rendabel is, beter afschaffen.

Wat betreft de technische argumenten die de provincie aanhaalt, vind ik het trouwens zeer vreemd – ik weet niet wat uw appreciatie daarvan is – dat men daar nu plots mee aankomt. Dat zwembad staat er al sinds 1948, is volledig gerenoveerd in 1997, maar nooit werd de provincieraad ingelicht over een of ander technisch defect of probleem. En nu, plotsklaps, als een donderslag bij heldere hemel, komt men aan met een sluiting, omdat de herstellingskosten te hoog zijn, omdat er te weinig redders zijn, enzovoort. Ik hoop dat u het met mij eens bent, minister, dat dat niet bepaald een toonbeeld is van goed bestuur. 'Gouverner, c'est prévoir' en het is duidelijk dat men dat hier heeft nagelaten.

Dan komt men bijkomend ook aan met het ecologische argument, waarbij men stelt dat het eigenlijk niet meer maatschappelijk verantwoord is om in tijden van waterschaarste een zwembad uit te baten. Ook dat vind ik een bijzonder elitaire visie op het beleid, want de consequentie daarvan is dat openluchtzwemmen op de duur alleen nog een privilege wordt voor diegene die zich een privézwembad kunnen veroorloven. Dat is de uiteindelijke consequentie van die zogenaamd groene beleidsvisie. Het feit dat zelfs de groenen gisteren op de barricaden stonden tegen de beslissing van de provincie, zegt wat dat betreft wel genoeg.

Ik hoop, minister, zeker gezien het feit dat u zelf een oud-Huizingenaar bent, dat ik toch op een of andere manier een gevoelige snaar bij u heb geraakt, die u ertoe beweegt om uw macht als viceminister-president en als toezichthoudende overheid ten dienste te stellen van de tienduizenden zwembadbezoekers uit onze regio, en uit de Vlaamse Rand.

Vandaar volgende vragen.

Werd u als minister van Vlaamse Rand geconsulteerd bij de beslissing van de provincie, en zo ja, welk standpunt nam u daarbij in?

Schaart u zich achter de conclusie van de deputatie en de provincieraad om het openluchtzwembad in Huizingen met onmiddellijke ingang te sluiten?

Zult u stappen ondernemen om de provincie Vlaams-Brabant ertoe te bewegen de beslissing van gisteren alsnog te heroverwegen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik kan eigenlijk kort zijn, voorzitter. Dat men hier vragen stelt over het Vlaamse Randbeleid van de Vlaamse Regering à la bonne heure, daar discussiëren we regelmatig over, maar in dezen wordt een vraag gesteld over een beleidsvoornemen van de provincie, en de provincie is daar natuurlijk autonoom in. Neen, uiteraard worden ik of andere collega's van de Vlaamse Regering niet geconsulteerd als het gaat om het sluiten van een sporthal of andere faciliteiten van de provincie, zoals een zwembad. Ze zijn ter zake autonoom.

U hebt ook een fractie in de provincieraad van Vlaams-Brabant. Het debat moet daar gevoerd worden en is er gisteren ook gevoerd, lees ik. Ik heb niets gelezen over de tussenkomsten van uw fractie, maar daar kunt u het betrokken en verantwoordelijke bestuur dus interpellieren. Eventueel kan men daar ook consequenties uit trekken. Ik heb gisteren gezien dat het alleszins wat heeft opgeleverd, waarbij zelfs de meerderheid en oppositie elkaar gevonden hebben. Als men daar op dat vlak vooruitgang kan vinden, is dat prima.

Ik ben geen grote fan van de provinciale besturen, maar in dezen zijn ze gewoon autonoom. Zeker als het gaat over hun eigen infrastructuur.

De voorzitter: De heer Slootmans heeft het woord.

Klaas Slootmans (Vlaams Belang): Ik heb uw antwoord goed beluisterd, minister. U zegt dat het een evidentie is en u zich niet zult bemoeien als er een sporthal wordt gesloten en dergelijke meer, maar dit is het enige openluchtzwembad in heel de Vlaamse Rand. Wij nemen initiatief in het kader van 'Hergist' om het toerisme in onze streek te doen opflakkeren. Dit is daar eigenlijk een vermenigvuldiging van. Er zullen veel meer mensen zijn die naar het zwembad komen. Er komen jaarlijks honderdduizenden mensen naar dat zwembad, dus dat heeft een ongelooflijke impact op het toerisme in de Vlaamse Rand. U bent bevoegd voor de Vlaamse Rand, dus ik had wel gedacht dat u daar toch iets meer over te vertellen zou hebben.

Dan zegt u dat de samenwerking tussen oppositie en meerderheid wel degelijk iets heeft opgeleverd gisteren. Dat is zo. Voor Diest en Kessel-Lo is er inderdaad perspectief geboden, maar voor Huizingen niet. Huizingen gaat definitief dicht. U zegt dan dat het een autonome beslissing van de provincie Vlaams-Brabant is, en daarmee is de kous af. Ik ben het daar niet mee eens. De Vlaamse Regering heeft als toezichthoudende overheid tot nader order vernietigingsbevoegdheid, waarbij provincieraadsbesluiten die ingaan tegen het algemeen belang, wat hier toch aantoonbaar het geval is, wel degelijk kunnen worden vernietigd.

Dus als u dat besluit oprecht betreurt en u vindt dat het algemeen belang hier wordt geschaad, vernietig het dan op basis van artikel 242 van het Provinciedecreet en ga vervolgens aan tafel zitten met de deputatie om een oplossing uit te werken. Ik vraag u, in naam van de tienduizenden streekgenoten die het zwembad jaarlijks bezoeken, om uw macht te gebruiken ten dienste van de mensen uit de Zennevallei en het Pajottenland, voor wie dit de enige plek is in de Vlaamse Rand om nog eens in openlucht in een gezonde buitenactiviteit aan het water te kunnen voorzien.

De voorzitter: Mevrouw De Coninck heeft het woord.

Inez De Coninck (N-VA): Het verbaast mij een beetje, collega, dat u hier die oproep doet, terwijl ik vernomen heb dat uw fractie gisteren in de provincieraad geen enkel amendement heeft ingediend omtrent deze beslissing, als enige oppositiepartij. De andere oppositiepartijen hebben zich verenigd en hebben wel een amendement ingediend. Ik denk dat u de discussie het best voert op het niveau waar ze moet worden gevoerd.

Verder sluit ik mij aan bij het antwoord van de minister. De provincies hebben inderdaad die bevoegdheid. Wij moeten hen autonoom laten beslissen. Ik heb er alle vertrouwen in dat zij die beslissing weloverwogen hebben genomen.

Ik vind het ook wat frappant dat in uw toelichting het zwembad nu opeens zo geïdealiseerd wordt. Ik herinner mij dat het zwembad van Huizingen niet zo lang geleden toch geen al te beste reputatie had. Als ik dan lees dat de deputatie in haar beslissing meeneemt dat ze wil werken aan alternatieven en een aanbod wil voorzien richting jonge gezinnen uit de regio, dan heb ik daar alle vertrouwen in en kijk ik hoopvol uit naar wat die alternatieven zijn.

Tot daar mijn tussenkomst, voorzitter. Ik heb geen bijkomende vraag, maar ik wilde toch even de rare gang van zaken van deze vraag melden. Die discussie zou gevoerd moeten worden binnen de provincieraad.

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

Stijn Bex (Groen): Collega's, minister, die provinciale zwembaden bestaan al bijzonder lang en hebben vaak ook een zeer grote emotionele waarde, naast de sportieve en de recreatieve waarde. Ik zou zelf kunnen verwijzen naar de verhalen die mijn moeder zaliger altijd vertelde over haar belevenissen in de Halve Maan in Diest. Maar dit is niet de plek om nostalgisch te worden, maar veeleer om te kijken welk beleid er moet worden gevoerd. En dan denk ik dat het goed is dat er gisteren in de provincieraad vanuit de oppositie is verkregen dat de zwembaden van Diest en Kessel-Lo alvast open blijven.

Voor Huizingen stelt zich inderdaad een grondiger probleem, waarbij de veiligheid ook moet kunnen worden gegarandeerd. Daar is dus wel degelijk een grote investering nodig om dat opnieuw veilig open te kunnen houden. In dat opzicht zijn wij ook blij dat er, op aandringen van onder andere Groen, in de provincieraad is verkregen dat er een studie zal worden uitgevoerd naar wat de mogelijke opties zijn. Wij hopen dat er voor de drie zwembaden een goede oplossing uit de bus komt.

Maar, minister, wij vinden dat u toch iets te gemakkelijk de verantwoordelijkheid bij het provinciale niveau legt en zelf elke verantwoordelijkheid afwijst. We weten dat Vlaanderen de laatste jaren een bepaalde visie ten aanzien van de provincies heeft ontwikkeld waarbij hun beleidsruimte niet bepaald verbreed wordt. Bijvoorbeeld de bevoegdheid Sport hebben zij niet meer. In dat kader lijkt het toch logisch dat u als minister van de Vlaamse Rand, maar ook als minister van Sport, begaan zou zijn met die zeer belangrijke openlucht recreatie dat het openluchtwembad biedt. In dat opzicht hoopt de groene fractie dat u dit dossier nauwlettend mee in de gaten houdt en dat u ook bekijkt in welke mate vanuit uw bevoegdheden Sport en de Vlaamse Rand het nodig kan zijn om daar eventueel een duwtje in de rug te geven.

Ik heb geen concrete vragen maar ik hoop toch dat u dit dossier... Of ik zal toch een concrete vraag stellen. Gaat u dit nu werkelijk gewoon op zijn beloop laten, zien wat er gebeurt? Dat zijn we van u toch niet gewend. Zou u niet op zijn minst een dialoog aangaan met de provincie Vlaams-Brabant om te bekijken op welke manier het recreatief openluchtwemmen behouden kan blijven? We vinden dat met onze fractie bijzonder belangrijk.

De voorzitter: De heer Laeremans heeft het woord.

Jan Laeremans (Vlaams Belang): Ik wilde toch nog eventjes tussenkomen met een kleine reactie op wat mevrouw De Coninck heeft gesteld. U geeft daar een beetje de indruk dat wij zelf altijd vonden dat dat geen goed openluchtwembad was om dat het niet veilig was enzoverder. Dat is dus onzin. Wij hebben jarenlang in de provincieraad, van voor het nieuwe zwembad geïnstalleerd is, geijverd voor veiligheid in die zwembaden. En uiteindelijk, na te veel incidenten, is men dan toch naar een doortastender beleid gegaan in 2007. Dat beleid heeft men dan uiteindelijk ook in Vlaanderen overgenomen. Ik denk aan het BLOSO-domein in Hofstade dat dan geen provinciaal domein was maar van de Vlaamse overheid. Men heeft daar een aantal van die veiligheidsmaatregelen overgenomen, met dank aan de bemiddeling van de gouverneur destijds. Dat is één. We hebben nooit geijverd voor sluiting van het zwembad van Huizingen, maar altijd voor openhouden. De meeste fracties heb ik dat ook zo horen doen. Ik heb nooit iemand horen pleiten voor de sluiting daarvan.

Minister, ik vind het ook belangrijk, en ik sluit me daarmee aan bij wat de vorige spreker van Groen heeft gezegd, dat er vanuit de Vlaamse Regering minstens een gesprek hierover zou moeten zijn. Want de deputatie is dan blijkbaar tot inzicht

gekomen dat het beter is om daar eerst heel grondig over na te denken en een studie te bestellen. Ik ben daar zeker niet tegen dat men dat in Huizingen ook zou overwegen. Omdat het toeristisch zo belangrijk is zou ik dan ook vragen – misschien via het Vlaamse Randfonds – dat er misschien toch een aantal middelen kunnen worden gevonden om dat zwembad op langere termijn een kans te geven. Ik denk dat het dan vooral zal gaan over de installaties, maar minder over de zwembadkuip zelf, want ik herinner mij toen dat zwembad gebouwd is, dat het volledig in inox is. Men heeft toen gezegd dat het een zeer lang leven zou hebben. Dat is zeer duurzaam. Het zou mij verbazen dat die inoxkuipen al versleten zouden zijn. Mijn vraag is of er toch geen overleg kan komen tussen u en minister Demir om vanuit de Vlaamse overheid mee na te denken om dat toch te behouden.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik maak toch enkele opmerkelijke vaststellingen.

Eén. Ik heb altijd begrepen in debatten, in de parlementen, het Vlaams Parlement, het federale parlement, dat het Vlaams Belang bij herhaling heeft gefulmineerd tegen het zwembad als aantrekkingspool voor migranten uit Brussel, als steen des aanstoots waardoor het hele provinciedomein werd aangetast en de sfeer werd verpest. Ik heb begrepen dat het provinciebestuur nu zegt om over te schakelen naar andere waterfaciliteiten, gericht op jonge gezinnen, voor de lokale omgeving en de streek.

Dat inzicht lijkt dus misschien toch enigszins te corresponderen met pleidooien die het Vlaams Belang voordien hield. Dat vind ik dus een beetje opmerkelijk. (*Opmerkingen van Klaas Sloomans*)

Er is een tweede element dat ik opmerkelijk vind. Ik moet erkennen, en ik zal dat altijd blijven doen, dat ik die provinciale besturen als intermediaire besturen niet optimaal vind, en velen met mij. Als ik googel, dan zie ik het standpunt van het Vlaams Belang: 'De provincies zijn achterhaald en totaal overbodige structuren schaffen we af.' Nu wordt hier gepleit voor meer bevoegdheden, meer centen voor de provincie om een zwembad open te houden. Dat is toch wel opmerkelijk. Ik vrees dat ook hier de neiging om te surfen op elk protest of ongenoegen groter is dan de trouw aan het eigen programma. Dat is ook maar een vaststelling.

De voorzitter: De heer Sloomans heeft het woord.

Klaas Sloomans (Vlaams Belang): Een dergelijk zwembad met een dergelijke impact voor de Vlaamse Rand wordt nu herleid tot een discussie over de provincies. Dat vind ik beneden alle peil. Mevrouw De Coninck zegt dat er gewerkt wordt aan een alternatief. Minister Weyts zegt dat ook. Een oud Vlaams spreekwoord zegt: men moet geen oude schoenen wegwerpen voordat men nieuwe heeft. Men heeft er geen nieuwe. Er is niks, er is nougatbollen. Het enige wat we weten is dat er een studie komt en daarna misschien een masterplan om vervolgens met sint-juttemis een alternatief voor te stellen. Als men echt al zolang wist dat er technische mankementen waren, dan is de fundamentele vraag waarom men die studie dan niet veel eerder heeft gemaakt. Want nu loopt men achter de feiten aan en verliest de Vlaamse Rand een cruciale toeristische troefkaart. Maar ik begrijp dat u dat allemaal worst zal wezen. Uit uw antwoord begrijp ik ook dat u in de situatie berust en dat u uw macht dus niet ten dienste van uw regio stelt. Dat ontgoochelt me echt oprecht. Ik heb de afgelopen dagen – er is inderdaad naar verwezen – gezien hoe de Diestenaars, de Leuvenaars zich als een duivel in een wijwatervat verdedigd hebben tegen de beslissing van de provincie. Ze hebben daarbij ook hun gelijk gehaald. Daartegenover staat Huizingen, een deelgemeente van Beersel, dat een viceminister-president en drie parlementsleden heeft, maar waar men dus de schouders ophaalt en eens diep zucht om vervolgens over te gaan tot de orde van de dag. Minister, ik herinner me dat u na de gemeenteraadsverkiezingen in een

interview – en u zult het zich wellicht ook nog herinneren – zei dat u meer kunt betekenen voor uw regio, uw gemeente en voor uw streek als minister dan als burgemeester. Nu, ik heb vandaag begrepen hoe betekenisvol die woorden waren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.